

Každý člověk je osobnost aneb portréty zajímavých Znojmků

Policista jak má být: MIROSLAV POKORNÝ

Příslušník policie neboli policajt, polda, poliš, fízl (výrazy obecné češtiny, některé z nich expresivní), chlupatý, švestka (slangové výrazy), beng, džúvák, charengero (argotové výrazy pro četníky). Pojmenování různá, dle libosti. Existuje i jedno kladné, vážené – pan Policista.

Začátky u policie

Po nástupu k policii v roce 1972 (tehdy se nazývala Veřejná bezpečnost) byl M. Pokorný zařazen na Obvodní oddělení Znojmo. Dostal na starost vydávání občanských průkazů pro žáky základních škol (zajišťoval distribuci potřebných formulářů na školy, pomáhal s jejich správným vyplňováním apod.). Zjistil přitom nedostatek právního vědomí hraničící až s naivitou mladých, a proto začal s vysvětlováním povinností, trestní odpovědnosti. Uskutečněné besedy, které prováděl i ve svém volnu, získaly velký ohlas. Pro dobré výsledky byl přeřazen na oddělení kriminální služby, kde vyšetřoval případy mladistvých delikventů (majetková trestná činnost, mravnostní trestná činnost, výroba, distribuce a držení nelegálních drog).

Prevence místo represe

Razil heslo: důležité je předcházet příčinám požárů, ne je potom draze a pracně hasit. V preventivní činnosti spatřoval možnost ovlivnit případné budoucí adepty trestné činnosti. Zásadně odmítal přednášet, postavit se před žáky základních či studenty středních škol a poučovat je. On s nimi besedoval, snažil se posluchače vtáhnout do diskuse. Důkazem, že mladé dovedl zaujmout, budiž řada případů, kdy beseda pokračovala i o přestávce nebo po skončení vyučování. Účastníky besed nikdy nestránil, ale snažil se jim vysvětlit trestní důsledky jejich případné nezákonné činnosti. Preventivní činnost prováděl v rámci celého okresu. A nejenom dopoledne ve školách, ale i ve večerních hodinách na internátech a domovech mládeže. Někteří kolegové nechápali, proč to dělá, když z toho nic nemá, navíc jezdí vlastním autem. Dnes jim může směle odpovědět: „Nejlepší odměnou bylo a je, když mě někdo z bývalých klientů potká, zeptá se na zdraví, zavzpomíná na naše setkání v minulosti, poděkuje, že díky mému postoji dostali tehdy rozum, a tak ocení práci, kterou jsem dělal.“ A takových setkání, ať jsou náhodná nebo někdy i při kávě, je celá řada.

Přišel také s nápadem provádění besed pro rodiče a pedagogy. Na základě těchto besed ho vyhledávalo spousta rodičů s tím, že si neví rady s dětmi a žádali o pomoc. V mnoha případech jej navštěvovali i doma. Nikdy nikoho neodmítl a vždy se snažil pomoci.

Mezi mladými požíval velké důvěry, o čemž svědčí i jeho vzpomínka: „Jednou pozdě večer, asi kolem 23.00 hodiny, někdo zvonil u domu. Šel jsem otevřít. Stála tam dívka, kterou jsem znal z diskoték. Svěřila se mi, že neví, co má dělat. Otěhotněla, bála se reakce rodičů. Navrhl jsem, že s ní zajedu domů a rodičům to nějak řekneme. Dívka souhlasila. Nakonec vše dobře dopadlo.“

Patron volného času mladých lidí

Plně si uvědomoval, že nelze mladé jen „stíhat“, ale také se jim věnovat, starat se o ně. Aktivně se zapojil do budování klubu mládeže v Lidovém domě. Kolem tohoto zařízení se vytvořila parta mladých lidí trávících zde svůj volný čas, chodících se sem bavit, kulturně žít. Pan Pokorný držel nad tímto zařízením ochrannou ruku, několikrát musel vyšším orgánům vysvětlovat a obhajovat potřebu smysluplné zábavy pro mladé. Nakonec se zavázal, že nad tímto zařízením jakož i nad programy převezme vlastní zodpovědnost. „Otcovský“ dohled

spojený s preventivní činností plnil i po přestěhování klubu do sokolovny, stejně jako v nově postaveném TIP klubu na Masarykově náměstí ve Znojmě. Je přesvědčen, že zařízení podobného typu, kde by se mohla scházet mládež do 18 let, kde by se bez alkoholu a cigaret konaly koncerty, diskotéky, různé školní večírky apod., Znojmu velmi chybí.

Zkušenosti a názory ověřené praxí

„Každá doba sebou nese jak pozitivní, tak negativní věci. Návštěvníci mládežnických diskoték se po roce 1989 stali lehkou kořistí jak pro prodejce drog, tak pro pasáky. Ti dávali mladým dívkám drogy do pití, ale i do cigaret a poté je prodávali bez jejich vědomí převážně rakouské klientele. Dívky žily v domnění, že získaly přítele. V mnoha případech jsme tyto dívky nacházeli ležící v parcích, skromně přioděné nebo nahé, podnapilé nebo zfetované. Vzhledem k tomu, že znojemský region je příhraniční, tak nás tato vlna zasáhla v plné síle. Rychle se k nám začala šířit i dětská prostituce a hrací automaty.

V mnoha případech svádíme naše zpackané životy na společnost, na dobu, ve které žijeme. Já vidím hlavní příčinu v rodině. Rodina nevyřeší vše, ale hodně může ovlivnit. V mnoha případech mladiství holdují cigaretám, alkoholu a dalším drogám bez dostatečného zájmu ze strany rodičů. Jejich děti postrádají cit, laskavost, a tak se v nich vytváří citová ochuzenost, která přechází v násilí a bezcitnost.“

Pomáhat a chránit

Nestranný, spravedlivý, empatický. Nacházející cestu k občanům. Profesionál. To jsou základní charakteristiky bývalého policisty pana Pokorného. V policejní práci neuplatňoval zásadu, že „účel světí prostředky“. Ctil lidskou důstojnost a respektoval práva osob. Měl schopnost spravedlivě ocenit zásluhy svých spolupracovníků při společné úspěšné akci. Vychoval řadu kvalitních policistů. Díky němu existuje ve Znojmě územní skupina Mezinárodní policejní akademie, největší světové organizace sdružující policisty jako jednotlivce, jejímž krédem je "služba přátelstvím".

Nikdy nebral policejní službu pouze jako práci, kterou se vydělávají peníze. Dával do toho i své srdce a byl hrdý na to, že je příslušníkem policejního sboru. Heslo policie naplnil svou činností vrchovatě.

Životaběh

- ❖ narodil se 12. 5. 1948 v Brně
- ❖ pracoval v Zetoru Brno a VHS Znojmo
- ❖ u policie sloužil úctyhodných 34 let
- ❖ stal se průkopníkem a posléze živou legendou preventivní práce s mládeží
- ❖ v roce 1996 založil znojemskou pobočku Mezinárodní policejní akademie (IPA)
- ❖ je 40 let ženatý, má syna a dceru

